

FAROS

Feature A protective environment
for lgbt+ persons

Ιστορίες διακρίσεων και βίας κατά ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων

Funded by the European Union's
Rights, Equality and Citizenship
Programme (2014-2020)

Εταίροι

ΚΜΟΠ | www.kmop.gr

Orlando LGBT+ | www.orlandolgbt.gr

Colour Youth | www.colouryouth.gr

Rainbow Families | www.rainbowfamiliesgreece.com

Positive Voice | www.positivevoice.gr

Ministers for Justice, Transparency and Human Rights | www.ministryofjustice.gr

Συγγραφή

Μαριλίνα Αβάνη (Orlando LGBT+)

Επιμέλεια

Φίλιππος Παγάνης (Orlando LGBT+), Έλενα-Όλγα Χρησιτίδη (Orlando LGBT+)

Συλλογή Ιστοριών

Χριστιάνα Γεννατά (Colour Youth), Ιωάννα Αλεξανδρή (ΚΜΟΠ),

Ιωακείμ Φειδάνογλου (Οικογένειες Ουράνιο Τόξο), Κέλλη Ουσαντζοπούλου

(Οικογένειες Ουράνιο Τόξο), Αντώνης Μαυροδημητράκης (Θετική Φωνή)

Συνεισφέροντες

Alexandra Harkay (ΚΜΟΠ), Μαρία Έλλη Δουφεξή Καπλάνη (ΚΜΟΠ)

Γραφιστική Επιμέλεια

Maria Korbila

www.faros2020.eu

info@faros2020.eu

Δεκέμβριος 2020

WP2_D2.5_Stories of LGBTI+ survivors of racist/hate violence_EN

The content of this publication represents the views of the author only and is their sole responsibility. The European Commission does not accept any responsibility for use that may be made of the information it contains.

Περιεχόμενα

1. Εισαγωγή.....	6
2. Ιστορίες διακρίσεων & βίας κατά ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων.....	9
2.1 Ιστορίες ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων.....	9
2.2 Ιστορίες επαγγελματιών.....	24

Εισαγωγή

Το παρακάτω υλικό δημιουργήθηκε στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού προγράμματος F.A.R.O.S. (Feature A protective environment for lgbti+persons), βασικός στόχος του οποίου είναι η ενίσχυση των μηχανισμών προστασίας, παρακολούθησης και πρόληψης των εγκλημάτων μίσους, συμπεριλαμβανομένων των περιστατικών διακρίσεων και βίας προς ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, και η βελτίωση της πρόσβασης των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων σε δημόσιους φορείς και υπηρεσίες, μέσω της ευαισθητοποίησης και ανάπτυξης των δεξιοτήτων των κρατικών λειτουργών, καθώς και της ανάπτυξης ενός δικτύου ενδιαφερομένων.

Οι μαρτυρίες που συλλεχθήκαν αφορούν περιστατικά τα οποία συνέβησαν σε ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα κατά την παρουσία τους σε δομές του δημόσιου τομέα, όπως σχολεία, δομές υγείας, δικαστικό σύστημα, αστυνομία, ή άλλες δημόσιες υπηρεσίες (π.χ. ΙΚΑ, ΟΑΕΔ, κ.ά.). Η συλλογή των ιστοριών αυτών έγινε μέσα την διαδικτυακή έρευνα και τις ομάδες εστιασμένης συζήτησης που διεξήχθησαν στο πλαίσιο του προγράμματος και προέρχονται τόσο από ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα όσο και από επαγγελματίες που εργάζονται στο δημόσιο τομέα.

Η έντονη ανάγκη που υπάρχει να αναδυθούν, να αναγνωριστούν, να καταγραφούν και να γίνουν ορατές οι εμπειρίες των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων, καθιστούν τις περιγραφές αυτές τόσο σημαντικές. Η συλλογή αυτή έρχεται να φωτίσει ερωτήματα όπως: “Είναι ίση η πρόσβαση στις δημόσιες υπηρεσίες για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα;”, “Χρειάζονται αλλαγές στους δημόσιους φορείς για να ανταποκριθούν στις ανάγκες των ΛΟΑΤΚΙ+ πολιτών;”, “Υπάρχουν εξειδικευμένες ανάγκες για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα;”. Έτσι, στο υλικό αυτό αποτυπώνονται οι δυσκολίες, οι έμμεσες και άμεσες διακρίσεις, όπως και περιστατικά λεκτικής, ψυχολογικής και σωματικής βίας, που περιγράφουν την εμπειρία ενός ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμου όταν εργάζεται ή λαμβάνει υπηρεσίες από έναν φορέα του δημοσίου.

Ιστορίες διακρίσεων & βίας
κατά ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων

Γκέι άτομο, 23 ετών

Περιγράφεται η εμπειρία του ατόμου κατά την παρακολούθησή του από ψυχολόγο του πανεπιστημίου που φοιτά. Το αίτημά του αφορούσε τον ομόφυλο σεξουαλικό προσανατολισμό του.

«Κατά την επίσκεψη μου στη δημόσια δομή ψυχολογικής υποστήριξης του πανεπιστημίου για θέμα σχετικό με τη γκέι ταυτότητά μου, δέχτηκα σοβαρή αμφισβήτηση, υποτίμηση, κατηγορίες από την ψυχολόγο. Με επηρέασε για μεγάλο διάστημα, και ακόμα με επηρεάζει»

Τρανς άντρας, ετεροφυλόφιλος, 21 ετών

Στην περιγραφή αυτή θίγεται η αρνητική αντιμετώπιση που έχει σε συχνή βάση ο τρανς άντρας λόγω της αναντιστοιχίας μεταξύ των στοιχείων της ταυτότητας του και της ταυτότητας φύλου του.

«Έχω δεχτεί διάκριση-ψυχολογική βία, διότι είμαι τρανς αγόρι και δεν έχω αλλάξει ακόμα τα χαρτιά μου. Δηλαδή η εμφάνιση μου δεν ταιριάζει με την ταυτότητα μου. Οπότε, όποτε πάω να την δείξω με κοιτάνε με άσχημο βλέμμα και κάνουν επίτηδες αδιάκριτες ερωτήσεις.»

Λεσβία, cis γυναίκα, 24 ετών

Μέσα από την ιστορία αναδεικνύεται η δυσκολία που συναντά η γυναίκα αυτή λόγω της έκφρασης του φύλου της, η οποία δεν ταυτίζεται με την έκφραση που αναμένεται κοινωνικά από μία γυναίκα. Ακόμη, θίγει το ζήτημα της αρνητικής αντιμετώπισης που δέχεται συνδυαστικά λόγω της κουήρ ταυτότητας αλλά και του βάρους της.

«Είμαι κουήρ λεσβία και έχω βιώσει συχνά διακρίσεις σε δημόσιους φορείς. Πάντα υπάρχουν τα αδιάκριτα και επικριτικά βλέμματα των εργαζομένων και των λοιπών παρευρισκόμενων στο χώρο. Συχνά μου απευθύνονται με ανδρικές αντωνυμίες (αν και είμαι cis γυναίκα). Αφού διορθώσω ή συστηθώ συχνά γελάνε, κάποιες φορές απαντούν προσβλητικά και πάντα λένε ή υπονοούν ότι φταίω εγώ, επειδή η έκφραση φύλου μου δεν ταυτίζεται με την κοινωνική επιβολή. Επιπρόσθετος παράγοντας που διασταυρώνεται με την ΛΟΑΤΚΙΑ+ ταυτότητά μου και συμβάλλει στον τρόπο με τον οποίο με αντιμετωπίζουν συχνά, είναι το γεγονός ότι είμαι ένα χοντρό άτομο. Τέλος, ως συνέπεια της ταυτότητάς μου ως κουήρ χοντρού ατόμου μού έχουν μιλήσει προσβλητικά και σε περιπτώσεις, όπου έχω απαιτήσει το σεβασμό που δεν μου έδειξαν, μου έχουν αντιμιλήσει με αυθάδεια και αγένεια. Σε περιπτώσεις μάλιστα με έχουν σπρώξει και αρπάξει με βιαιότητα.»

Πανσέξουαλ, cis γυναίκα, 30 ετών

Περιγράφεται στην ιστορία αυτή η συνεχής ανάγκη να αποκρύπτει τον σεξουαλικό της προσανατολισμό, προκειμένου να μην δεχτεί διάκριση ή βία, και η μη αίσθηση ασφάλειας να μοιραστεί την ταυτότητα της σε δημόσιες υπηρεσίες.

«Ως cis queer γυναίκα που δε μοιράζεται ανοιχτά την ταυτότητά της σε δημόσιους φορείς/υπηρεσίες, δεν έχω δεχτεί διάκριση ή βία. Ωστόσο, καλούμαι επανειλημμένως να αποκρύψω τον σεξουαλικό μου προσανατολισμό και ουδέποτε έχω νιώσει άνετα να αποκαλύψω στοιχεία για τη σεξουαλική μου ταυτότητα σε δημόσιους λειτουργούς.»

Τρανς, ίντερσεξ άτομο, 39 ετών

Η αφήγηση που μοιράστηκε το άτομο αφορά την αρνητική αντιμετώπιση που δέχτηκε και στην άρνηση εξυπηρέτησης του στο πλαίσιο διοικητικών διαδικασιών που περιλάμβαναν τη διόρθωση του φύλου και του ονόματος στα έγγραφα του.

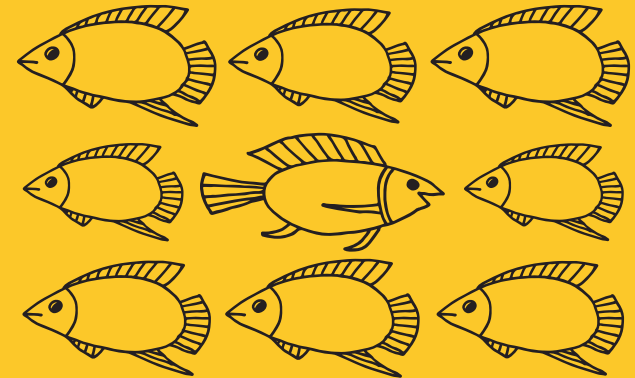
«Όταν έκανα τα χαρτιά μου για τη διόρθωση του ονόματος μου, ειδικά σε σώματα ασφαλείας με αντιμετώπισαν ειρωνικά και σεξιστικά. Επίσης σε υπηρεσία κοινής ωφέλειας αρνήθηκαν να διορθώσουν τα στοιχεία μου, ενώ είχα δικαστική απόφαση. Επίσης, μου απάντησαν ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να μου στέλνουν το λογαριασμό στο όνομα που επιλέγω, αλλά τα στοιχεία θα παραμείνουν τα ίδια στην υπηρεσία»

Τρανς γυναίκα, 42

Γίνονται φανερές και στην αφήγηση αυτή οι τρανσφοβικές διακρίσεις και συμπεριφορές στο πλαίσιο των δημόσιων υπηρεσιών.

«[Έχω δεχτεί] από χλευασμό, γέλια σχετικά με την εμφάνιση, ειρωνείες και δικαιολογίες, ώστε να πας κι άλλες φορές μέχρι να πάρεις το χαρτί που θες.»

WHAT IF YOU'RE RIGHT
AND THEY'RE WRONG?

Τρανς γυναίκα, 49 ετών

Στη μαρτυρία αυτή, τρανς γυναίκα περιγράφει τη δυσκολία ταυτοποίησης με τα έγγρατά της και αναφέρεται στις αλλαγές που έφερε το νομοσχέδιο για τη νομική αναγνώριση της ταυτότητας φύλου, αλλά και τις δυσκολίες που συνεχίζουν να υπάρχουν σε πρακτικό επίπεδο. Παράλληλα, θίγει τη δυσκολία του να μην ταυτίζεται η έκφραση φύλου της με την ταυτότητα φύλου και πώς αυτό την επηρεάζει στις καθημερινές της αλληλεπιδράσεις.

«Το μόνο συμβάν που υπάρχει το οποίο ήταν δυσμενές για μένα, ήταν ένα μπέρδεμα που δημιουργήθηκε με την ταυτότητα και τα έγγραφα. Είναι ένα πρόβλημα που αντιμετωπίζουμε εμείς οι διεμφυλικοί άνθρωποι. Βοήθησε το νομοσχέδιο, που βγάζουμε τώρα τα χαρτιά μας, την ταυτότητά μας, χωρίς να έχει προχωρήσει κανείς σε επαναπροσδιορισμό φύλου [...] Όμως είναι μια πολύ σύνθετη διαδικασία και κοστοβόρα [.]. Είναι πολύ δυσλειτουργικό αυτό το σύστημα, γιατί πρέπει, αφού πάρεις την ταυτότητα, να τρέχεις το υπόλοιπο της ζωής σου. Όσα χρόνια σου έμειναν στη ζωή σου, χρειάζεται να τρέχεις σε τράπεζες, σε κτηματολόγια, σε πιριμιζ σε μιριμιζ. Σε όλα να τρέχεις να τα αλλάξεις, με όποιο bullying μπορεί να φας, άμα πέσεις στον οποιονδήποτε [...] Επειδή είμαι μπούτς λεσβία, ούτως ή άλλως δεν μπορώ να πείσω, δεν έχω το passing της θηλυκότητας γιατί, γιατί είναι δικοί μου λόγοι το γιατί, γιατί έτσι μ' αρέσει να είμαι. Οπότε, να κάτσω τώρα να επιμορφώσω τον χασάπη, τον μανάβη, τον περιπτερά, τον ταξιτζή, δε μου φτάνει η ζωή αυτή.»

Τρανς άντρας, 60

Τρανς άντρας περιγράφει την εμπειρία του από δημόσιες υπηρεσίες, όπου αντιμετωπίζει δυσκολίες στη διαδικασία ταυτοποίησης των στοιχείων του λόγω της αναντιστοιχίας που υπάρχει με την ταυτότητα φύλου του, αλλά και την αρνητική μεταχείριση από τους υπαλλήλους όπου του απευθύνονται, παρουσία άλλων με λανθασμένο φύλο και όνομα. Ταυτόχρονα αναφέρει τις επιπρόσθετες δυσκολίες που αντιμετωπίζει λόγω της υπόθεσης από πλευράς των υπαλλήλων ότι δεν έχει ελληνική καταγωγή.

«Η βία για μένα ξεκινάει, όταν πλησιάζω τον/την υπάλληλο σε δημόσια υπηρεσία και ανάμεσά μας υπάρχουν πολλές εικονίτσες από την Παναγία μέχρι τον Αγ. Παίσιο. Μόλις μιλήσω, λόγω της ξένης προφοράς μου αρχίζουν να μου μιλούν σαν να μην καταλαβαίνω, σαν να είμαι κάτω από 8 χρονών. Εκείνη τη στιγμή που μου ζητούν το ΑΜΚΑ γίνεται η αποκάλυψη ότι είμαι καταχωρημένος ως βιολογική γυναίκα. Οπότε, πάντα μου ζητούν και την ταυτότητα, γιατί νομίζουν ότι έκλεψα το ΑΜΚΑ από κάποια άλλη... Στο τέλος, άλλη-ος υπάλληλος, βάσει του ΑΜΚΑ με φωνάζει μπροστά σε όλο το κοινό με το deadname¹. Εκεί μου έρχεται να φύγω και γίνομαι και επιθετικός...»

¹ Deadname: Όρος που χρησιμοποιείται από τρανς άτομα για το όνομα που τους αποδόθηκε κατά τη γέννηση.

Γκεί άντρας, 30 ετών

Η αφήγηση του συγκεκριμένου άνδρα αφορά ένα περιστατικό μεροληπτικής συμπεριφοράς εναντίον του κατά την επαφή του με τις αστυνομικές και τις δικαστικές αρχές. Πιο συγκεκριμένα, ενεπλάκη σε μια δικαστική διαμάχη, κατά την οποία περιγράφει πως η ΛΟΑΤΚΙ+ ταυτότητά του είχε ως αποτέλεσμα η στάση των αρχών να είναι πολύ αυστηρότερη απ' ό,τι είθισται σε ανάλογες περιπτώσεις, αλλά και παράτυπη σε κάποια επίπεδα.

«**Εγώ θα πω απλά ότι ένα τυχαίο περιστατικό κι από έναν καβγά που έγινε, στην ουσία κατέληξα να συλληφθώ τυχαία, ενώ στην ουσία είχε [απλώς] γίνει ένας καβγάς. [...] Πηγαίνοντας στο αστυνομικό τμήμα, προκειμένου να τους δώσω να καταλάβουν τη ροή των γεγονότων και πώς είχαμε καταλήξει να γίνεται ο καβγάς αυτός, έπρεπε να πω την αλήθεια κατ' εμέ [για τον σεξουαλικό προσανατολισμό του], κατά την ιδιοσυγκρασία τη δική μου, θεωρώντας ότι ως μαλάκας, συγγνώμη, μπορώ να έχω εμπιστοσύνη και να τους πω την αλήθεια [...]** Λέγοντας εγώ αυτό [αναφέροντας τη ΛΟΑΤΚΙ+ ταυτότητά του] απλά και μόνο στους αστυνομικούς, ήτανε λες και τους έλεγα κάτι το οποίο τούς είχε έρθει κι εγώ δεν ξέρω από πού. [...] Έχοντας τη διάθεση να τους πω «έγινε αυτό κι αυτό κι αυτό» [...] [οδήγησε σε] μια καθαρά μεροληπτική στάση των αρχών εναντίον μου γιατί, πολύ εύκολα, είχανε μπροστά τους την εικόνα του νοικοκύρη, του μεροκαματιάρη, του παιδιού που βγήκε να δουλέψει, που ήταν ο άλλος, που ήρθε με την κοπέλα, και δίπλα ήτανε ο πουσταράς, ο αλήτης. [Έτσι] ο λόγος του, απλά και μόνο ο λόγος του, απέκτησε προβάδισμα απέναντι του δικού μου. Χωρίς να αφήνουνε ούτε ένα τοις εκατό περιθώριο ότι «μήπως λέει αλήθεια κι ο άλλος;»»

Ο άνδρας ανέφερε και μια σειρά αποφάσεων των αρχών (π.χ. την προφυλάκισή του) οι οποίες αποκλίνουν από τις συνήθεις πρακτικές σε ανάλογες υποθέσεις. Επίσης, περιέγραψε πως:

«**Το διαβιβαστικό χαρτί της αστυνομίας, που το διάβαζε ο εισαγγελέας, έγραφε 'όπως αποδείχτηκε'. Έγραφε τη λέξη 'αποδείχτηκε' το διαβιβαστικό της αστυνομίας, χωρίς να έχει βγει τίποτα από τα μετέπειτα αποδεικτικά στοιχεία, που βγήκαν όλα τούμπα. Έγραψαν οι αστυνομικοί δηλαδή ότι αποδείχτηκε [το έγκλημα για το οποίο κατηγορούνταν ο άνδρας]. Όπου το διαβιβαστικό της αστυνομίας, η μεροληπτική στάση πού λέγαμε, [συντάχθηκε] μια μέρα πριν από την ιατροδικαστική αναφορά. Πού το ξέρανε; Όπου η ιατροδικαστική [αναφορά δεν επιβεβαίωνε το έγκλημα έτσι κι αλλιώς. Ήχαν απλώς κάποιες ενδείξεις]**»

Τρανς άντρας, 59 ετών

Στην ιστορία αυτή ο τρανς άντρας αναφέρεται στα εμπόδια που υπάρχουν για την διόρθωση των στοιχείων των τρανς ατόμων που είναι γονείς, και όσων δεν έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα, καθώς και το μεγάλο οικονομικό κόστος της διαδικασίας. Η αναντιστοιχία των στοιχείων του με την ταυτότητα φύλου του έχει ως αποτέλεσμα συνεχώς οι υπάλληλοι να αναφέρονται σε αυτόν με λάθος όνομα και φύλο, και να αναγκάζεται να εξηγεί κάθε φορά την ταυτότητά του.

«Μερικά άτομα, σαν κι εμάς, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τα χαρτιά μας πολύ εύκολα, γιατί, έχουμε γεννήσει παιδιά, δεν θέλουμε να ξεχωριστούν από εμάς. Κάποιοι είναι από άλλες χώρες και δεν έχουν τα λεφτά για να το κάνουν στη χώρα που γεννηθήκανε ή δεν έχουν τα λεφτά να αλλάξουν όλα τα περιουσιακά τους στοιχεία. Αλλά γίνονται συνέχεια παρεξηγήσεις. Κι άμα πας να κάνεις εξετάσεις αίματος, για άλλο πρόβλημα υγείας, όπου και να πας, πρώτα ο γραμματέας σου λέει «εντάξει, πληρώστε αυτές τις εξετάσεις». Και μετά σε φωνάζει η νοσηλεύτρια για να σου πάρει το αίμα και λέει «να έρθει η κυρία». Και εκείνη την ώρα θες να εξαφανιστείς, να φύγεις από κει που είναι όλοι οι άλλοι άνθρωποι μέσα. Και κάθε φορά το αντιμετωπίζω αυτό. Κάθε φορά. Γιατί δεν είναι ότι μένω μουγγός, πάω, λέω «ποια κυρία λέτε, εγώ είμαι». Και μετά λέει η κοπέλα μια συγνώμη. Λέει ότι δεν ξέρει και το εξηγώ μέσα στο ιατρείο, το εξηγώ. Και λέει «ναι, το κατάλαβα, το κατάλαβα». Γιατί δεν είναι ότι είναι κακοπροαίρετες... Αλλά την επόμενη φορά που θα πάω για εξετάσεις θα είναι άλλη νοσηλεύτρια. Συνέχεια γίνεται.»

Τρανς γυναίκα, 45 ετών

Και στη μαρτυρία αυτή αποτυπώνεται η δυσκολία των τρανς ατόμων με την ταυτοποίηση των εγγράφων και τα προβλήματα που ανακύπτουν σε κάθε τους συναλλαγή στις δημόσιες υπηρεσίες.

«Επειδή δεν έχω αλλάξει τα στοιχεία μου, πολλές φορές, ενώ βλέπουν στη φωτογραφία της ταυτότητας, ότι είμαι εγώ και είμαι ακριβώς όπως είμαι στη φωτογραφία, μου λένε, «να έρθει ο ίδιος», τους λέω «είμαι ο εαυτός μου. Μπορείτε να δείτε ότι στη φωτογραφία κι εγώ είμαστε το ίδιο άτομο». Δεν είναι ότι έχω μία φωτογραφία του 1800. Είναι πρόσφατη. [...] Και μου έχει τύχει και στο ταχυδρομείο να μου λένε το ίδιο. «Να έρθει ο ίδιος». Επειδή δεν έχω αλλάξει τα στοιχεία μου. Και πάντα, πάντα πηγαίνω στον διευθυντή για να λυθεί το όλο θέμα.»

Λεσβία, 54 ετών

Στις δύο παρακάτω ιστορίες περιγράφονται οι δυσκολίες στο εκπαιδευτικό πλαίσιο και στο σύστημα δημόσιας υγείας, για ένα ομόφυλο ζευγάρι με τα παιδιά τους. Και στα δύο περιστατικά που περιγράφονται, το προσωπικό αρνήθηκε να αναγνωρίσει, έστω και έμμεσα, την ύπαρξη και το ρόλο του δεύτερου γονέα, ακόμα και στην περίπτωση όπου δεν υπήρχαν διοικητικά εμπόδια.

«**Εμείς όταν πήγαμε τα μικρά στο νηπιαγωγείο, η πρώτη σκέψη που κάναμε ήταν να πούμε πώς είναι η οικογένειά μας. Να τους πούμε ότι βοήθεια θέλουν, να μας ζητήσουν υλικό, ότι πληροφορία, αναγνωρίζοντας ότι κι εγώ είμαι συνάδελφος. Αυτές έπαθαν ένα λίγο κοκομπλόκο στην αρχή. Είπαν ‘ναι ναι, καλά, ωραία, πάρα πολύ ωραία, καλά’. Δώσαμε τηλέφωνα, και δικά μου και δεύτερο τηλέφωνο εκείνο της τότε συντρόφου μου. Και είπαμε ότι, τις ώρες που ξέρετε ότι εγώ είμαι στη δουλειά, αν κάτι προκύψει, δεν θα παίρνετε εμένα, θα παίρνετε τη σύντροφό μου. Δεν πήραν ποτέ.. Κάποια στιγμή ρώτησα μία απ’ όλες, “γιατί δεν παίρνεις τηλέφωνο τη σύντροφό μου;”. Απάντησαν, “δε μπορούμε, γιατί ο νόμος λέει ότι εμείς πρέπει να απευθυνόμαστε μόνο στο βιολογικό γονέα” Λέω, “από τη στιγμή που σου έχω υπογράψει υπεύθυνη δήλωση το ποιος, εκ μέρους μου, μπορεί να φέρνει και να παραλαμβάνει το παιδί, δηλαδή, σου έχω υπογράψει τη δήλωση που απευθύνεται σε σένα και σου λέω αυτή είναι η**

ασφαλής προσέλευση και αποχώρηση του παιδιού μου και ότι αν τυχόν συμβεί οτιδήποτε άλλο θα σε ενημερώσω για το ποιος θα έρθει και ο οποιοσδήποτε που θα έρθει, θα σου δείξει και την αστυνομική του ταυτότητα, η διαδικασία που γίνεται σε όλους”. Θα έπαιρναν τον οποιονδήποτε, δεν ήθελαν, η κίνηση αυτή ήταν πάντα σε σχέση με μία αναγνώριση ρόλου γονεϊκού στην σύντροφό μου. Τελεία. Ξεκάθαρα, σαφέστατα, πέρασε μια ολόκληρη χρονιά, το καταλάβαμε. Ήταν σαφέστατο.»

“Μπαίνει το ένα παιδί στο νοσοκομείο με πυρετό και καπάκι αρρωσταίνει και το δεύτερο παιδί. Και έρχεται η σύντροφός μου με το δεύτερο παιδί με ένα ασθενοφόρο γιατί είχε κάνει πυρετικούς σπασμούς. Κι εμφανίζεται το προσωπικό του νοσοκομείου και λέει, «Ποια είστε εσείς; Τι είστε εσείς; Αυτό το παιδί πού το βρήκατε;». Μόνο που δεν τους χώσανε φυλακή μέχρι να κατέβω εγώ, να πω εδώ, εγώ, η μάνα, έχω και τα δύο παιδιά. Φέρτε και το άλλο εδώ, στο ίδιο δωμάτιο.”

Ιστορίες Επαγγελματιών

Δικαστής

Μια ΛΟΑΤΚΙ+ επαγγελματίας αναφέρεται στην ομοφοβική στάση και συμπεριφορά των συναδέλφων της, και στην έντονη δυσκολία που έχει το να αναγκάζεται να κρατάει κρυφή τη ΛΟΑΤΚΙ ταυτότητάς.

«Είμαι ΛΟΑΤΚΙ άτομο, και κάθε μέρα σχεδόν ακούω από τους συναδέλφους μου ομοφοβικά αστεία. Σχεδόν ζω μια διπλή ζωή και αυτό επειδή χρειαζομαι αυτή τη δουλειά. Πρέπει να κρύβομαι και να λέω ψέματα για την ταυτότητά μου και για τη σχέση μου. Και με πονάει να ακούω να κρίνουν τόσο αρνητικά άλλα ΛΟΑΤΚΙ άτομα.»

Νοσηλεύτρια

Η νοσηλεύτρια αναφέρει την ομοφοβική συμπεριφορά προϊσταμένου της σε υπηρεσία υγείας, ο οποίος έκανε ειρωνικά και υποτιμητικά ομοφοβικά σχόλια τόσο για συναδέλφους όσο και για εξυπηρετούμενα άτομα.

«Προϊστάμενος έχει ειρωνευτεί, υποβαθμίσει γκέι άτομα που τυχόν προσέρχονται και μερικές φορές έχει υποτιμήσει συνάδελφους που υπήρχε υπόνοια για διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό»

Αστυνομικός

Αστυνομικός θίγει τις έμμεσες διακρίσεις που αντιμετωπίζουν ΛΟΑΤΚΙ μέλη της υπηρεσίας, λόγω της ευνοϊκότερης μεταχείρισης της οποίας τυγχάνουν όσα άτομα είναι έγγαμοι και έχουν παιδιά.

«Οι γκέι αστυνομικοί επειδή συνήθως είναι άγαμοι και άτεκνοι, είναι αυτοί που θα τύχουν λιγότερο ευνοϊκής μεταχείρισης. Ενώ οι έγγαμοι με τέκνα, θα έχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση, πχ σε ζητήματα μεταθέσεων ή αποσπάσεων, ειδικών αδειών κλπ. Στις συχνές αποσπάσεις αστυνομικών στον νομό Ήβρου για την φύλαξη των συνόρων, συνήθως οι υπηρεσίες προτείνουν άγαμους αστυνομικούς. Μέσα σε αυτούς στατιστικά υπάρχουν πάντα πολλοί γκέι, οι οποίοι πηγαίνουν στον Ήβρο χωρίς να το επιθυμούν, ενώ οι έγγαμοι έχουν υπηρεσιακή ασυλία.»

Κοινωνική λειτουργός

Περιγράφεται η εμπειρία της επαγγελματία από ψυχολόγο της ίδιας υπηρεσίας, η οποία παρακολουθούσε μια γονέα που η κόρη της ήταν λεσβία. Η ψυχολόγος αντιμετώπιζε τον ομόφυλο σεξουαλικό προσανατολισμό της κόρης ως κάτι που θα άλλαζε ή θα έπρεπε να αλλάξει.

«Θυμάμαι την περίπτωση μιας μητέρας που παρακολουθούσε συνεδρίες με ψυχολόγο της υπηρεσίας. Μεταξύ άλλων αναφέρθηκε στα προβλήματα που αντιμετώπιζε με την δεκαοχτάχρονη λεσβία κόρη της. Η ψυχολόγος είχε τη θέση, πως η κόρη δεν μπορούσε να έχει στην ηλικία αυτή αποφασίσει συνειδητά για τον προσανατολισμό της. Οπότε έτεινε να αντιμετωπίζει την ομοφυλοφιλία της κόρης ως κάτι πρόωρο, ανυπόστατο και ως κάτι που θα άλλαζε οπωσδήποτε ή θα έπρεπε να αλλάξει στην πορεία.»

Ψυχολόγος

Στη μαρτυρία αυτή περιγράφεται η αρνητική αντιμετώπιση και η προσβλητική συμπεριφορά προς ένα τρανς άτομο, λόγω της ταυτότητας φύλου του, κατά την εξυπηρέτησή του σε υπηρεσία κοινωνική πρόνοιας.

«Επρόκειτο για άντρα που είχε κάνει αλλαγή φύλου, αλλά δεν το δήλωσε στην ταυτότητα του. Ήθελε να κάνει αίτηση για ένα επίδομα αλλά δεν το δικαιούνταν για άλλους λόγους. Τότε ξεκίνησε κοροϊδευτική συνομιλία από τον υπάλληλο, όπου υποτίθεται δεν μπορούσαν να προσδιορίσουν την αντωνυμία του πολίτη. Οι τόνοι γρήγορα ανέβηκαν και ειπώθηκαν απρεπείς λέξεις. Εννοείται, όταν ο πολίτης έφυγε συνεχίστηκαν τα υποτιμητικά σχόλια»

Εκπαιδευτικός

Περιγράφεται στην αφήγηση αυτή περιστατικό εκπαιδευτικών οι οποίοι έκαναν ομοφοβικά σχόλια για μαθητή τους, αλλά και η αρνητική στάση του εκπαιδευτικού προσωπικού απέναντι στη θεματική των έμφυλων ταυτοτήτων, που περιελάμβανε η θεματική εβδομάδα.

«Για μαθητή σε άλλη περιοχή έκαναν πολλά σχόλια οι συνάδελφοι πίσω από την πλάτη του, λόγω του ότι φαινόταν να είναι γκέι (δεν το είχε δηλώσει). Επίσης, όταν υπήρχε η θεματική εβδομάδα με θέμα τις έμφυλες ταυτότητες υπήρχε πάντα αντίδραση αρνητική. Δεν ήξεραν, ούτε ήθελαν να μάθουν τι δραστηριότητες μπορούσαν να κάνουν με τα παιδιά σχετικά με αυτό το θέμα»

Διοικητικός υπάλληλος

Διοικητικός υπάλληλος αναφέρεται στην αποκάλυψη του σεξουαλικού του προσανατολισμού χωρίς τη θέλησή του (outing) από συναδέλφους, η οποία είχε ως αποτέλεσμα να μετατεθεί, αλλά και στους τρόπους με τους οποίους διαχειρίζεται το ομοφοβικό πλαίσιο εργασίας του.

«Το έκανε μόνη της η υπηρεσία. Το ανακοίνωσε σε όλους τους υπόλοιπους. Και έχω μετατεθεί για αυτό. Για να μη προκαλώ, απλά και μόνο για την ύπαρξη μου, πάρε μια μετάθεση. Τότε δεν διεκδίκησα κάτι, δεν είπα κάτι. Είχα άλλο φόβο τότε, ξέρεις μη χάσω τη δουλειά μου και το οτιδήποτε. Μετά το πέρας των χρόνων είμαι και εγώ πιο σταθερός στις απόψεις μου και δεν μπορούν να με ενοχλήσουν. Ξέρω πλέον πώς να καλύπτομαι. Τότε εντάξει, έγινε σε μία περίοδο που είχα τρομοκρατηθεί μόλις μαθεύτηκε. Οπότε ήταν και τελείως διαφορετική η αντιμετώπιση. Και μετά απλά δεν έδινα και πολλή σημασία στο τι μου λένε, το αν με σχολιάζουν πίσω από τη πλάτη μου ή και μπροστά μου. Πίστευα ότι θα είμαι καλός στη δουλειά σε αυτό που μου αναθέτουν και από εκεί και πέρα δεν με ενδιαφέρει το κάτι παραπάνω. Και επίσης πλέον δεν συζητάω για τη ζωή μου, οπότε δεν δίνω δικαίωμα στο να μπουν στα προσωπικά μου. Έχουμε να πούμε για τη δουλειά, τι εκκρεμότητες έχουμε να κάνουμε και γειά σας. Αν πήγες εσύ ταξίδι με τη γυναίκα σου και τα παιδάκια σου μπράβο, δε θα σου πω εγώ τι έκανα με το σύντροφο μου.»

Δικαστικός υπάλληλος

Αναφέρεται περιστατικό κατά το οποίο τρανς άτομο αναγκάζεται να εξηγήσει πολλάκις σε δικαστική αίθουσα ενώπιον κοινού, το λόγο της αναντιστοιχίας μεταξύ των στοιχείων του και της ταυτότητας φύλου του.

«Σε έδρα ποινικού δικαστηρίου, κατά την εκφώνησή του ονόματος του άρρενος κατηγορουμένου απάντησε άτομο με γυναικεία περιβολή κι εμφάνιση. Ο Πρόεδρος του δικαστηρίου, αφού ρώτησε μια φορά το πρόσωπο που είπε “παρών”, αν πρόκειται όντως για τον κατηγορούμενο (συμβαίνει κάποιες φορές με ερήμην τον κατηγορούμενο να λέει εκ μέρους του “παρών” συγγενικό του πρόσωπο, οπότε πρέπει να εξακριβωθεί εκ μέρους των δικαστών με ποιον μιλούν). Κι αφού πήρε καταφατική απάντηση, επέμεινε να ρωτά και να απορεί ενώπιον του ακροατηρίου για την απόκλιση της εμφάνισης του ατόμου με το αναμενόμενο σε σχέση με το φύλο της ταυτότητάς του.»

Σχολική ψυχολόγος

Η σχολική ψυχολόγος αναφέρεται στην αρνητική, άνιση αντιμετώπιση που υφίσταντο ομόφυλο ζευγάρι μαθητών από την επιστημονική ομάδα του σχολείου, η οποία είχε θελήσει να απαγορεύσει στους μαθητές την έκφραση συντροφικότητας στα πλαίσια του σχολείου.

«Είχαμε τώρα πρόσφατα μια επιστημονική ομάδα στο ειδικό σχολείο που εργάζομαι και κάποια στιγμή επειδή δυο αγόρια είχαν πολύ διαχυτική συμπεριφορά μεταξύ τους, όχι όμως κάτι πολύ διαφορετικό από ότι είχαν αγόρια και κορίτσια στα διαλείμματα μεταξύ τους... Είχε ειπωθεί μέσα στην ομάδα ότι θα πρέπει να απαγορεύσουμε στα αγόρια αυτά να είναι πάρα πολύ διαχυτικά στα διαλείμματα. Και εκεί τους είχα κάνει εγώ μια παρένθεση, αν αυτό είναι να το απαγορεύσουμε για αυτά τα δυο αγόρια, ναι γιατί συμφωνώ, στο χώρο του σχολείου πρέπει να κρατιούνται κάποια όρια, τότε θα πρέπει να απαγορευθεί αντίστοιχα και στα straight ζευγάρια να υπάρχουν κάποιες έντονες διαχυτικότητες στα διαλλείματα. Εκεί εμμέσως εγώ αντιλήφθηκα ότι υπήρχε μια διάκριση.»

Στρατιωτικός

Στρατιωτικός αναφέρεται στον κακοποιητικό λόγο που εκφράζεται μεταξύ συναδέλφων και στις έντονες προκαταλήψεις για τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα

«Όποιαδήποτε αρνητική, αηδιαστική, εμετική λέξη σας έρχεται στο μυαλό, την έχω ακούσει σε συζητήσεις συναδέλφων. Οποιαδήποτε, δεν χρειάζεται να σας πω τις λέξεις, ελεύθερη φαντασία [.]. Υπάρχουν συνάδελφοι, οι οποίοι πιστεύουν πως το να είσαι ΛΟΑΤΚΙ είναι μεταδοτικό, και πως θα το κολλήσεις παραδείγματος χάριν πηγαίνοντας στο pride.»

Εκπαιδευτικός

Η εκπαιδευτικός αναφέρεται σε ένα περιστατικό πρώην μαθητή της, ο οποίος υφίστατο εκφοβισμό με πολλαπλά κίνητρα, μεταξύ των οποίων και ομοφοβικά, ο οποίος συνεχίστηκε και σε επόμενες τάξεις, φτάνοντας μέχρι και σε περιστατικό σεξουαλικής παρενόχλησης με ομοφοβικά κίνητρα. Παρά το γεγονός ότι ο μαθητής είχε αναφέρει τα περιστατικά αυτά στους εκπαιδευτικούς, δεν είχε υπάρξει κάποια αντίδραση από το σχολείο.

«Ήταν ένας μαθητής μου, που τον περιθωριοποιούσαν, δεν τον έκαναν παρέα. Υπήρχαν πολλά στοιχεία στο bullying που δεχόταν το παιδί αυτό. Υπήρχε και το κομμάτι το ομοφοβικό για τον θεωρούμενο σεξουαλικό του προσανατολισμό, υπήρχε χονδροφοβία, υπήρχαν πολλά. Ο μαθητής συνήθιζε να παίρνει τη μάνα του τηλέφωνο για να τον πάρει απ' το σχολείο, γιατί ισχυριζόταν ότι έχει πονοκέφαλο. Του είχαν κάνει όλες τι εξετάσεις και δεν είχε τίποτα. Κάποια στιγμή, επειδή το είχα δει αυτό να συμβαίνει, τον έπιασα και τον ρώτησα, εάν όντως θέλει να φύγει επειδή πονάει το κεφάλι του ή εάν συμβαίνει και κάτι άλλο. Και επειδή είχαμε αναπτύξει μια σχέση όλα αυτά τα χρόνια που ήταν στο σχολείο μου είπε, ότι ο λόγος που θέλει να φύγει είναι ότι δεν αντέχει άλλο στο σχολείο.

Άρχισε να μου λέει ότι πέρα του ότι δεν τον κάνουν παρέα και τον κοροϊδεύουν, του κάνουν πλάκα, ότι εάν “παίζει καλό κλαρίνο” και άλλα σεξουαλικά υπονοούμενα. Μετά που έφυγε και πήγε στο Λύκειο, κάποια στιγμή μιλήσαμε και μου είπε ότι τον παρενόχλησαν και σεξουαλικά, οι δύο συμμαθητές του στο Λύκειο. Τον ρώτησα τι έκανε μετά απ' αυτό, το είπε σε κάποιον εκπαιδευτικό, στον διευθυντή, οπουδήποτε; Μου απάντησε “Το είπα, αλλά δεν έγινε τίποτα. Μου είπαν απλά να μη δώσω σημασία”. Το θετικό με το παιδί αυτό είναι μόνο ότι ακριβώς είχε τους γονείς πίσω οι οποίοι έδιναν σημασία σε αυτά. Γι' άλλη μία φορά η εκπαιδευτική κοινότητα της περιοχής δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων, γι' αυτό και τα παιδιά δεν έχουν εμπιστοσύνη και δεν μας μιλάνε ποτέ γι' αυτά»

Εκπαιδευτικός

Εκπαιδευτικός αναφέρεται σε ένα περιστατικό ομοφοβικής επίθεσης προς έναν μαθητή από συμμαθητές του, τονίζοντας την αδιαφορία και έλλειψη κινητοποίησης της σχολικής κοινότητας.

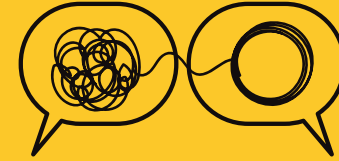
«Λίγα χρόνια πίσω ένας μαθητής δέχθηκε μια ακραία ομοφοβική επίθεση με πέτρα στο κεφάλι - δύο συμμαθητές του άνοιξαν το κεφάλι με λίγα λόγια, οι οποίοι από καιρό τον παρενοχλούσαν και εμείς [οι εκπαιδευτικοί] δεν ξέραμε τίποτα. Το παιδί όντως είναι γκέι, είναι αλήθεια αυτό, αλλά τα παιδιά θεώρησαν τότε ότι είναι γκέι λόγω της συμπεριφοράς του και των χαρακτηριστικών και της έκφρασης φύλου του που δεν συμμορφωνόταν με αυτό που εννοούμε αρρενωπότητα. Δέχθηκε μια ακραία ομοφοβική επίθεση και αποδείχθηκε στην πορεία ότι οι γονείς το γνώριζαν αυτό [την παρενόχληση] το ήξεραν, ενώ εμείς δεν ξέραμε τίποτα. Τα περιστατικά που έχουν σχέση με ομοφοβία και τρανσφοβία, δεν αντιμετωπίζονται όπως άλλα περιστατικά βίας.

Το περιστατικό αυτό, αποσιωπήθηκε με το ότι τιμωρήθηκαν οι ένοχοι και δεν πολυσυζητήθηκε, δεν δόθηκε καμία στήριξη στο παιδί απολύτως από το σχολείο και νομίζω ότι ήταν και αυτό το βάρος που έφεραν οι γονείς του, οι οποίοι θέλησαν να εμπλέξουν το σχολείο σε αυτό που έγινε εκτός σχολείου - το περιστατικό έγινε μετά το σχόλασμα. Το σχολείο λοιπόν το έμαθε, τελικά, αλλά το σχολείο δεν έκανε τίποτα. Το μόνο που έκανε ήταν να τιμωρήσει τα παιδιά τα οποία αφού λοιπόν τιμωρήθηκαν με αποβολές, δεν υπήρξε καμία συνέχεια στο περιστατικό αυτό. Εννοώ δεν υπήρξε καμία συζήτηση με τα παιδιά, δεν ήθελαν οι εκπαιδευτικοί καθόλου να συζητήσουν το κίνητρο της επίθεσης. Δεν θέλουνε, δεν θέλουνε, δεν θέλουνε, θεωρούν ότι τους φέρνεις σε τεραστία αμηχανία.»

Εκπαιδευτικός

Αναφορά εκπαιδευτικού πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης σχετικά με έναν εκπαιδευτικό που κατέληξε να παραιτηθεί, λόγω της αντίδρασης των γονέων σχετικά με την έκφραση φύλου του σε σχολείο νησιωτικής περιοχής.

«Θέλω να πω για μια περίπτωση σχετικά με εκπαιδευτικό ο οποίος εεε, ήταν λίγο διαφορετικός (αναφορικά με την έκφραση φύλου του), υπήρξαν θέματα από γονείς, και πραγματικά αυτό με θλίβει. Του έκαναν ψυχολογικό πόλεμο, με αποτέλεσμα να φύγει από το σχολείο. Από ότι κατάλαβα ήταν ένας ο κύριος γονέας που τα έβαλε μαζί του, φοβόταν για κάποιο λόγο, και μετά ενώθηκαν και άλλοι δύο τρεις. Αλλά ο σύλλογος εκεί δεν έκανε τίποτα. Δηλαδή εκεί ο σύλλογος έπρεπε να αντιδράσει»

Ψυχολόγος

Στην αφήγηση αυτή η ψυχολόγος περιγράφει ένα περιστατικό όπου συνάδελφοι της προέβαλαν έντονα ΛΟΑΤΚΙ+ εξυπηρετούμενο άτομο, αλλά και τη γενικότερη μη ισότιμη αντιμετώπιση που έχουν τα ΛΟΑΤΚΙ άτομα στην υπηρεσία της.

“Υπήρξε περιστατικό μ’ έναν συνάδελφο και με την προϊσταμένη που προέβαλαν πάρα πολύ άσχημα ένα συγκεκριμένο άτομο, υπήρξε αρκετή ένταση. Παρόλα αυτά, άλλο το να εξυπηρετηθεί ένα αίτημα, να γίνει μία αίτηση, να πάρει ένα επίδομα, να του κάνουν μία υπεύθυνη δήλωση, κάτι εντελώς διαδικαστικό και τυπικό, και είναι άλλο να υπάρχει μία ίση αντιμετώπιση με αξιοπρέπεια και τα λοιπά. Είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Σ’ εμάς το δεύτερο δεν υπάρχει. Το πρώτο υπάρχει.”

Ψυχολόγος

Περιγράφεται περιστατικό κατά το οποίο επαγγελματίες από άλλη υπηρεσία, ήρθαν στον χώρο της ψυχοκοινωνικής στήριξης και σχολίασαν προσβλητικά ΛΟΑΤΚΙ+ άτομο. Οι επαγγελματίες στη συνέχεια προέβαλαν και τον ψυχολόγο που υπερασπίστηκε το ΛΟΑΤΚΙ+ άτομο.

«Υπήρχαν από τη διπλανή υπηρεσία άτομα τα οποία μπήκαν στο γραφείο επί τούτου. Δεν χρησιμοποίησαν κάποιο προσβλητικό σχόλιο απευθείας στο άτομο. Παρόλα αυτά, χρησιμοποίησαν μία γλώσσα που δε θα χρησιμοποιούσαν σε άλλες περιπτώσεις. Αφού έφυγε το συγκεκριμένο ΛΟΑΤΚΙ+ άτομο και πήγα να κάνω ένα σχόλιο επ' αυτού και να πω ότι αυτό θεώρησα ότι είναι ακατάλληλο, άρχισαν μετά να κοροϊδεύουν και εμένα που έκανα αυτό το σχόλιο ως προς την ακαταλληλότητα της γλώσσας.»

Κοινωνική Λειτουργός

Επαγγελματίες υγείας περιγράφονται να χρησιμοποιούν εσκεμμένα λανθασμένο όνομα και φύλο για να αναφερθούν σε τρανς νοσηλευόμενη.

«Όταν μπαίνω μέσα σ' ένα θάλαμο και λέω : “Γεια σου Πάολα”, ο γιατρός μου γελάει πολύ ειρωνικά και μου λέει: “Είναι Παύλος και όχι Πάολα”, εγώ θα την πω Πάολα όμως, γιατί έτσι θέλει να την αποκαλώ και γιατί έτσι νιώθει εκείνη καλά.»

Υποδιοικητής Νοσοκομείου

Το περιστατικό αυτό αναφέρεται σε περίπτωση άρνησης παροχής υπηρεσιών από ιατρό λόγω της ΛΟΑΤΚΙ ταυτότητας και των σεξουαλικών πρακτικών του ατόμου.

«Μια δερματολόγος σε συζήτηση που είχαμε αναφέρθηκε στο περιστατικό ενός ασθενούς ο οποίος ήταν διαγνωσμένος και με HIV και νοσηλεύτηκε στη δερματολογική κλινική καθώς είχε διαγνωστεί με σύφιλη. Μου είπε ότι τον έδιωξε από την κλινική γιατί τον είδε μια μέρα να μη φοράει γάντια όπως του είχε ζητήσει. Θα μπορούσε κανείς να πει ότι αυτή η τιμωρητική στάση είχε να κάνει με τη μη συμμόρφωση με τους κανόνες υγιεινής της κλινικής. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης η γιατρός άρχισε να μιλάει για τη σεξουαλικότητα αυτού του ατόμου και διαπίστωνα ότι αυτή η τιμωρητική στάση δεν είχε να κάνει με τη συμμόρφωση στους κανόνες αλλά στην αξιολόγηση του τρόπου ζωής του ανθρώπου. Άρχισε να μου λέει ότι κόλλησε σύφιλη κατά τη διάρκεια των διακοπών του στη Μύκονο, όπου συμμετείχε σ' ένα σεξ πάρτυ με αγνώστους κ.τ.λ. και εκεί ουσιαστικά άρχισε να αναδύεται μια ηθική αξιολόγηση που αποτέλεσε την πραγματική αιτία να ζητήσει από το άτομο να εγκαταλείψει την κλινική.»

Ο ίδιος επαγγελματίας, αναφερόμενος σε άλλο περιστατικό, περιγράφει την υποτιμητική αντιμετώπιση που είχε ένας νεαρός γκέι άντρας από ψυχίατρο σε ψυχιατρική κλινική.

«Εικοσιπεντάχρονος ομοφυλόφιλος άνδρας έπειτα από απόπειρα αυτοκτονίας επισκέπτεται τη ψυχιατρική κλινική του μεγαλύτερου νοσοκομείου της χώρας. Σαφώς τον δέχονται αλλά η αντίδραση της ψυχιάτρου που τον βλέπει είναι: 'Και εγώ τι θέλεις να σου κάνω τώρα, να σου βρω γκόμενο;»

FAROS
Feature A protective environment
for LGBT+ persons

Ιστορίες διακρίσεων και βίας κατά ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων

Funded by the European Union's
Rights, Equality and Citizenship
Programme (2014-2020)

Θετική Φωνή
αυθάρτητα+HIV

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Δικαιοσύνης

